

1821

387 / 11 37

Extras din „REVISTA ȘTIINȚIFICĂ V. ADAMACHI”, Bul. Trim. vol. VIII, 1921

Director : Prof. Dr. I. SIMIONESCU, Laboratorul de Geologie, Universitatea din Iași

UN APOSTOL AL ȘTIINȚEI

Donat
Ionescu - Duceanu
1972

Victor Anestin

(1875--1918)

— BIOGRAFIA UNUI CHARACTER —

ANESTIN ASTRONOM ȘI POPULARIZATOR

STUDIU CRITIC
DE

L. FLORIN

Nu e oare ciudat că locuitorii planetei noastre au trăit aproape toți până acum fără să știe unde sunt și fără să se intereseze de minunățiile lumii! Cunoașterea universului, studiul naturii, contemplarea rațională a lumii în mijlocul căreia trăim trebuie să fie cele dintâi lumini ale vieții intelectuale.

C. FLAMMARION

CU O PREFAȚĂ DE

Prof. Dr. C. I. PARHON

— 2 PORTRETE ÎN TEXT —

— I A Ș I —

TIPOGRAFIA H. GOLDNER, STRADA GH. MĂRZESCU No. 17

1921

5 Noembrie 1921

Broșura aceasta e un modest omagiu adus memoriei lui Victor Anestin, acestui suflet mare căruia sute de tineri îi datoresc dragostea lor pentru știință.

Anestin e unul din puținii popularizatori din lume care a însufletit Natura prin stilul său de o fermecătoare originalitate, creiând imagini în care se oglindește caracterul său de o bunătate fără seamăn. În cărțile sale ne vorbește cu o duioasă compătimire de *biata* lună, satelitul modest, trist și fără viață; de *bietele* comete, care vagabondează în sistemul planetar până sunt arse de soare sau sfărâmate de masa formidabilă a planetelor; de *umilul* nostru sistem solar, o nimica toată față de sistemele fantastice ale altor sori din univers; de *biefii* electroni „închiși înăuntrul atomului, cari speră că o dată și odată își vor câștiga libertatea...” și de câte alte minunății vorbitoare și inimii și minții.

Mulți pseudo-intelectuali, cu sufletul glacial, vor zâmbi de această însufletire care cimentează știința cu viața. Firește, ei n'au dreptate și surâsul lor nu mă va împiedica să am toată admirația pentru Anestin și opera sa; din contra, îmi voi urma drumul cu mai mult curaj, fără a băga în seamă ironiile lor.

Dacă entuziasmul poate da greș uneori, nu e motiv să fie calomniati cei entuziaști pentru că toate ideile, dela cele mai mari până la cele mai mici, s'au împlinit prin entuziasm sincer, pus în slujba unei munci desinteresate.

Anestin nu e recunoscut de unii nici după moarte. Sunt fericit că se găsec și oameni luminați, cu inima bună, cari să aprecieze uriașa-i activitate.

Prin muncă și suferințele sale, Anestin poate fi considerat ca un Spinoza al poporului român. Ca și filosoful șlefuitor de sticle, astronomul, silit să scrie și articole de... modă, a murit la aceeași vârstă și de aceeași boală, datorită muncii și mizeriei.

Să facem că opera lui să triumfe. Va trebui o muncă fără sfârșit pentru a defrișa la noi terenul popularizării. Trebuie creiată de urgență CASA ȘTIINȚEI visată de Anestin, cu fonduri pentru biblioteci și edituri științifice. Statului nu-i pasă de Știință și inițiativa particulară e nulă. „Fondul Anestin” va deveni însă, odată și odată o realitate.

Strigătul nostru e prea slab, dar se apropie ziua când va avea ecou.

L. F.

S. 437

Jonescu Ion

Amator Astronom.

PREFAȚA

In evoluția gândirii omenești posibilitatea creațiunii științifice reprezintă gradul cel mai înalt ce a fost atins până acum.

In lupta cu forțele oarbe ale naturii, Știința reprezintă instrumentul cel mai perfecționat. A cunoaște fenomenele Naturii, a pătrunde înțelesul lor, a le reproduce și dirige după voie înseamnă pentru omenire o binefacere de o incalculabilă valoare.

Omenirea datorește Științei masinile industriei, drumurile de fer, telegrafurile, telefonul, lumina electrică și într-o altă ordine de idei vaccinurile, serurile terapeutice, atâtea mijloace de a vindeca boalele, de a potoli suferințele, de a face viața mai plăcută, de a desrobi pe om de jocul energiilor inconștiente.

Dar e ușor de înțeles că știința tocmai prin caracterul ei atât de binefăcător nu trebuie să rămână apanajul unui mic număr de privilegiați.

Cunoașterea adevărurilor și gândirea științifică trebuie să pătrundă în marile mase populare. Acestea trebuie să atingă într-o zi nivelul ajuns de oamenii de știință de astăzi, acești înainte mergători ai omenirii.

In aceste condițiuni se înțelege ușor importanța enormă pe care alături de creațiunea științifică o are popularizarea adevărurilor câștigate.

[DARWIN punea vulgarizarea științei pe același nivel ca și activitatea creatorilor ei. Mulți oameni de știință au fost în același timp popularizatori. Voi cita aici pe HAECKEL, OSTWALD, LE DANTEC, FLAMMARION, FABRE, pentru a vorbi numai de aceia a căror activitate imi este mai bine cunoscută.

De acest adevăr a fost pătruns ANESTIN, acest mare apostol al Științei și iubitor de oameni. Cu mijloacele sale modeste el a căutat să cunoască și să înțeleagă Natura, mai ales lumea siderală, și s'o facă cunoscută și publicului românesc.

După autorul acestei broșuri, d-l Florin, care l'a cunoscut bine, „de la doctorul IULIU BARASCH, care a scos acum o jumătate de veac revista „Isis sau Natura“, nu a contribuit nimeni atât de mult pentru popularizarea Științei ca regretatul VICTOR ANESTIN. A publicat aproape 10.000 de articole științifice în diferite ziare și reviste, a scris vre-o 100 de broșuri (multe n'au apărut încă), a contribuit cel mai mult pentru fundarea primei Universități Populare din România, a înființat „Societatea Astronomică română“ și societatea „Prietenii Științei“, la cursurile căreia veniau sute de muncitori și a condus mai multe reviste științifice“.)*

*) Din volumul „**VIATA ȘI OPERA LUI ANESTIN**“, care va apare în curând.

VI

D-l Florin, el însuși un entuziast iubitor de știință și de oameni, întreprinde reeditarea operei de popularizare a lui Anestin.

E oare necesar să mai insist asupra importanței acestei acțiuni?

Fie ca acest frumos început să fie imitat și urmat de cât mai mulți.

Fie ca intelectualitatea României noi să înțeleagă ce operă înălțătoare este aceia de a lumina masele poporului.

Fie ca intraega suflare a țării noastre desrobită materialicește și luminată din punct de vedere intelectual să poată aduce o notă cât mai frumoasă în concertul de activitate rodnică și solidară a Omenirii de mâine.

Dr. C. I. PARHON

Profesor la Facultatea de Medicină
din Iași.

Un apostol al Științei

Victor Anestin

(1875—1918)

„... S'aprinzi în bolta vremii aștri
„Din zborul tristului tău gând...
„Văpaie!... Ce-o să-i pese lumii
„Că tu te mistui luminând?”

(A. Vlașuță)

Marele fiziolog PAUL BERT într'un discurs ținut în parlamentul francez, pe când era ministru al Instrucțiunii Publice a pronunțat cuvintele, rămase celebre, că **acela care contribuie pentru răspândirea științei în popor, face cel mai mare bine Omenirii.**

Câți oameni, chiar dintre elita intelectuală, sunt pătrunși de acest suprem adevăr?

Printr'o tradiție greșită, care se păstrează din nefericire încă și în veacul Electricității, eroii Științei ocupă un loc foarte umil în societate, ba de cele mai de multe ori nu sunt asigurați în viața lor nici pentru o existență cât de modestă.

Gândiți-vă la SEMMELWEISS, părintele Bacteriologiei, mort nebun în floarea vrăstei din cauza muncii și sărăciei, la PASTEUR, care lucra într'o mansardă pentru binele Omenirii; la ROUX, care locuia într'o odaie modestă din cartierul lucrătorilor, și la atâția alții! Câte energii și caractere eroice, câte genii se pierd în nevoi și neștiință, fără a putea ieși la iveală din cauza unor împrejurări nefavorabile?

Când se va scrie odată *Tragedia Eroilor* poate nu se vor găsi pilde mai dureroase ca viața îngrozitor de tragică a sărmanului Anestin, astronomul modest și inimosul popularizator al Științei, trăit în sărăcie și mort în cea mai cumplită mizerie, sub ocupație germană.

*
**

La 5 Noembrie 1921 s'au împlinit 3 ani de la moartea lui VICTOR ANESTIN. Sărmanul popularizator a murit în floarea vârstei; avea abia 43 de ani. În vâlmășagul vieții de toate zilele moartea acestui nefericit cărturar a trecut aproape neobservată. Acei cai l'au cunoscut însă din scrierile sale știu că odată cu Victor Anestin s'a stins

în țara aceasta un far puternic, care împrăștiă razele Științei în păturile muncitorești și în întunericul satelor.

— „Am pierdut cu toții un om care, la răspântia unde ne găsim și în prefacerile ce va trebui să suferim, ne-ar fi fost de un real folos. Ca nimeni altul el a stăruit cu scrisul și cu vorba să trezească în publicul nostru de toate treptele gustul pentru lucrurile științifice, arătând frumusețea și sublimul lor”—scria d-l D. CĂLUGĂREANU actualul rector al Universității din Cluj, în revista „Știința Tuturor” fundată de Anestin cu 2 săptămâni înainte de a muri.

Cu cât ne vom depărta în timp, figura lui Anestin ne va apărea mai mare, opera lui va fi tot mai citită de popor, viața sa morală și caracterul său atât de superior ne vor părea dintr’o eră legendară. Trăind retras într’o căscioară săracă din dosul Arsenalului, Anestin a trebuit să muncească foarte greu pentru a-și câștiga o existență modestă; totuși găsi destul timp să se instruiască singur printr’o supramuncă fără margini și să scrie sute de articole de vulgarizare și numeroase broșuri științifice populare pentru mulțimea cea umilă.

S’a născut în anul 1875 la Bacău, părinții săi fiind pe atunci în turneu în acest oraș. Tatăl său era cunoscutul artist ION ANESTIN¹⁾ care era însă un om sărac și trebuia să cutreieie țara împreună cu soția sa, deasemenea artistă, pentru a-și câștiga pâinea.

Tânărul Victor avea încă din copilărie o dragoste nemărginită pentru știință. În urma citirii cărților lui Flammarion s’a entuziasmat pentru studiul Cerului cu atâta ardoare, încât pătrunse singur, fără nici o îndrumare, în labirintul Astronomiei, înarmat doar cu o voință de fier. Tatăl său, era prieten bun cu EMINESCU și CARAGIALE dar nu cunoștea oamenii politici și nu-l putea ajuta cu nimic. La 17 ani tânărul Anestin absolvi liceul din Craiova și se hotărî să plece la București pentru a-și căuta o existență, neavând alt capital decât brațele sale și o inteligență vie, lucru ce nu are la noi preț deosebit. Într’un secol când învățământul e accesibil tuturor, când toți fiii celor cu dare de mână își pot permite luxul să studieze în Universități, oricât de redusă ar fi inteligența lor, un Anestin, suflet atât de superior, a trebuit să-și sacrifice sănătatea în subsolurile tipografiilor, ca umil corector plătit cu 50—60 lei pe lună.

Anestin a fost rând pe rând corector, reporter, secretar de redacție și redactor la aproape toate ziarele din Capitală,²⁾ unde scria gratuit cronici științifice în afară de reportagiile ce i se impuneau. În orele libere urma cursurile Facultății de Litere și Filozofie; la Facultatea de Științe nu putea urma, neavând timpul necesar. Și astfel acest tânăr de o constituție șubredă, cu o fire blajină și delicată cheltuia o energie fără cruțare. Ziua muncia în redacții și tipografii, noaptea o consacra studiului. Prin aceasta muncă continuă, Anestin își însuși în câțiva ani o cultură vastă în toate domeniile cugetării omenești. El cunoștea literatura universală în amănunte, traduse

1) Ion Anestin a murit în 1919, câteva luni după moartea fiului său. Văduva lui, o bătrână septuagenară, trăește retrasă la Craiova, fără nici un ajutor moral și material de nici căieri.

2) A lucrat la vre-o 30 de ziare, între altele la „Adevărul”, „Dimineața”, „Viitorul”, „Minnerva” și „Universul”. La acest din urmă ziar a trebuit să traducă nenumărate romane, să colaboreze la „Universul Literar” și chiar la „Veselia” pentru o leafă ridiculă, fără a primi nimic pentru redactarea „Ziarului Științelor Populare” al cărui tiraj îl ridicase dela 4.000 la 20.000 exemplare.

Hamlet și *Otello* din originalul englez și începu să popularizeze ultimele cunoștințe despre *aviație*¹⁾, *electricitate*²⁾, *geologie*³⁾, *radioactivitate*⁴⁾, etc.; dar nimic nu l'a captivat mai mult decât problemele Universului⁵⁾. Pentru dragostea stelelor învățase limbile *italiană, spaniolă, suedeză, rusă, ș. a.* iar *franceza, germana și engleza*, le posedă foarte bine. Din leafa lui modestă de ziarist reuși să-și formeze în ani de zile cea mai complectă bibliotecă de Astronomie din România. Era în corespondență cu FLAMMARION, BERBERICH, BRENNER, LOWELL și cu mulți alți astronomi iluștri, cari urmăreau activitatea lui modestă cu o vie curiozitate și i-au trimis gratuit aproape 3000 volume.

Anestin nu era însă egoist, pentru a acumula știința numai pentru dânsul. Prin ziare, reviste, broșuri și conferințe răspândia știința în popor.

Broșurile lui se citeau cu un viu entuziasm; nici-unul însă din miile de cititori, nu și-ar fi închipuit că autorul acestor diăgălașe descrieri era atât de sărac, încât a trebuit să-și vândă și lucrurile din casă pentru a putea trăi și scrie.

Fără să aibă observator astronomic și nici măcar o lunetă bună, Anestin a făcut totuși multe observațiuni originale, cu o modestă lunetă instalată pe acoperișul casei sale; unele cercetări ale sale, au adus contribuții nouă, ținând sama de mijloacele sale atât de reduse de investigații. Unul din studiile sale originale cu privire la curioasa *lumină cenușie a planetei Venus* ce l'a comunicat într-o ședință a *Academiei*

Române, a fost publicat în revista „*L'Astronomie*” a lui Flammarion, în „*Monthly Register*” (America) și reprodus în *Buletinul Societății astronomice din Mexic*. Anestin a mai scris în revista „*English Mechanic*” din Londra (1910) și diferite articole interesante a publicat în marea revistă „*The Nature*”. Profesorul A. W. BICKERTON, dela Universitatea

1) In „Bibl. pentru Toți” 1909: „*Cucerirea Aerului*”.

2) Intre altele a tradus în 1914 cartea lui GIBSON: „*Povestea unui Electron*”.

3) A publicat o broșură „*Poveștea Vulcanilor*”, după STANILAS MEUNIER, FLAMMARION și GUILLEMIN. o broșură despre „*Cutremurele de pământ*” și numeroase articole în zăre și reviste.

4) A tipărit o broșură despre *Radiu*, după RAMSAY și GIBSON.

5) A scris vreo 20 broșuri originale și aproape 30 broșuri traduse - toate de Astronomie. Broșurile cele mai interesante nu au văzut încă lumina tiparului; între altele următoarele traduceri din:

HENRI POINCARÉ: „*Mecanica cea nouă* (conferință ținută la Berlin în 1910 asupra Teoriei Relativității lui Einstein. Această traducere o făcui după darea de seamă publicată în revista „*Himmel und Erde*” și e prima traducere din lume. A apărut în mai multe numere din „*Ziarul Științelor Populare*” (1914).

SVANTE ARRHENIUS: „*Evoluția lumilor*”.

MESSERSCHMIDT: „*Fizița Aștelor*” ș. a.

din Cambridge, citează într'un studiu asupra „Nouei Astronomii” apărut în revista „*Knowledge*” din Londra (Decembrie 1912) rezultatele la care a ajuns Anestin cu privire la distribuția stelelor variabile față de Calea Laptelui; aceste rezultate au fost publicate în 1911 în „*English Mechanic*” și în „*Buletinul Societății astronomice din Franța*”.

Până se va aduna materialul de observațiuni astronomice ¹⁾ publicat de Anestin în revistele străine și dările de seamă asupra modestei sale contribuții în Astronomie, cum e aceea a profesorului Bickerton, se vor găsi încă mulți, cari să nu acorde, nici acum când au trecut 3 ani dela moartea lui, titlul de «*om de știință*», pentru că sârmanul astronom nu avea diplomă!

Fiește că nu cele câteva observațiuni cerești facute de Anestin vor constitui titlul său de glorie. Meritul său mare este *munca lui titanică de popularizator*.

El a fost un *Flammarion* al României și numai cu prețul vieții sale a reușit să facă la noi o oarecare mișcare științifică în marele public.

— „*Ne va rămânea dela Anestin exemplul dragostei lui pentru luminarea masselor prin ajutorul științei.*”

«*Cu toții, dela cel mai tânăr licean până la lucrătorul de atelier și săteanul de pe brazda mănoasă, am pierdut în V. Anestin pe un om care muncea — în felul lui — cu dezinteresare pentru a ne pregăti timpuri mai bune. N'a avut fericirea să trăiască vremile mari ce vor să vină, dar noi, câți l'am cunoscut și l'am cetit, îi vom păstra o duicasă amintire*» (Prof. D. CĂLUGĂREANU).

* * *

Voi schița aci în câteva rânduri activitatea regretatului Anestin.

În 1901 tipărește o broșură mică de 70 de pagini asupra operei lui Flammarion. Această cărțuie atât de interesantă nu deșteptă interesul nimănui și bietul autor se văzu îngropat de viu în subsolurile cotidianelor sub povara atât de grea a luptei pentru existență.

În 1907 fundează revista de astronomie „*Orion*”, pe care o scoase 5 ani cu cele mai mari sacrificii. În acest an părea că se îmbunătățește situația lui materială; era redactor științific la ziarul „*Dimineața*”.

A publica o revistă de astronomie în România însemna o mare îndrăzneală, când asemenea reviste existau în lumea întreagă pe atunci, numai 11. Anestin avea însă un entuziasm prea mare pentru a mai face socoteli și a-i păsa de nenumăratele piedici din calea sa, de disprețul astronomilor oficiali și de nepăsarea celor mulți. Un singur învățat, SPIRU HARET, care era pe atunci ministru al Instr. Publice, l'a încurajat abonând toate bibliotecile școlilor secundare la revista lui; bine înțeles acest abonament a fost desființat de ministrul care a urmat după Haret!

Revista „*Orion*” avea vre-o...100 de abonați și publica uneori articole în limbile franceză, germană, engleză și italiană. Printre colaboratorii săi erau astronomi de seamă ca LEON DUMAS, F. LEONARD (America), JEAN MASCART, directorul Observatorului din Lyon, Prof.

1) Unele din aceste observațiuni, apărute în „*Annuaire Astronomique Flammarion*”, le-a făcut cu ajutorul ecuatorialului Observatorului Astronomic al amiralului Urseanu.

C. BIRKENSTOCK ș. a. Astronomul LEO BRENNER, directorul Observatorului din Manora (Austria), care cunoaște vre-o 20 de limbi, între care și limba română, avea un adevărat cult pentru „Orion” și i-a consacrat un articol întreg în *«Astronomische Rundschau»*. Un alt astronom de seamă A. BERBERICH, din Berlin directorul lui *«Astronomischer Jahresbericht»* a scris cu multă inimă despre revista și activitatea lui Anestin.

Iată ce-i scria maestrul său FLAMMARION :

„...Să nu-ți ascunzi scumpe domnule ANESTIN, că întreprinzi o operă grea, care te va obliga la o perseverență constantă și neobosită. Te vei lovi de mii de piedici, mai mult sau mai puțin neprevăzute. Iubirea pentru Știință și energia ta vor triumfa însă. Curaj, deci, opera ta va avea aripi: sic itur ad astra. Ți strâng mâna”.

CAMILLE FLAMMARION

În 1908 ANESTIN înființează „Societatea astronomică română”, din care au făcut parte vre-o 50 membri (profesori, ingineri ș. a.) pasionați de astronomie.

În 1912 ia sub conducere „Ziarul Călătorilor” pe care îl transformă în „Ziarul Științelor Populare”¹⁾.

În același an fondează **Universitatea Populară** din București împreună cu regretatul profesor ISTRATI, fostul președinte al Academiei Române și alți profesori. Anestin avea cea mai mare mulțumire sufletească să ție conferințe muncitorilor, cari veniau noaptea după înțetarea lucrului, dornici să-l asculte. Conferințele sale erau însoțite de proiecțiuni electrice și în acest scop rupea foi din atlase și ilustrații din cărți scumpe.

În 1913 fondează, împreună cu d-l prof. G. ȚIȚEICA, societatea „Prietenii Științei”. la cursurile căreia asistau aproape 1000 de audienți, (cei mai mulți, muncitori). Aci a ținut ANESTIN conferința „Știința și Morala”, arătând că știința înobilează pe om și creiază caractere.

În 1915 avu de îndurat cele mai grele lovituri ale soartei. Atunci vându la anticari pe un preț de nimic aproape întreaga sa bibliotecă, se mută în odăița unei tipografii din str. Sf. Apostoli și aci acest apostol al Științei a scris în 3 luni opt broșuri, între care e și „Viața cismarului învățat Thomas Edward”, o capodoperă de biografie. Odăița aceasta avea lumină electrică, ceiace a fost o adevărată fericire pentru VICTOR ANESTIN, care citise mii și mii de volume doar la lumina unei lămpi de petrol. Pe o scândură atârnată de un perete, erau înșirate cele 30 de volume ale Enciclopediei engleze Nelson, singura avere ce-i mai rămase din imensa lui bibliotecă.

Și acest om înăbușindu-și durerea venia să ție conferințe la „Prietenii Științei”, la liceul Lazăr, în sala Tomis, în sala Sindicatelor, pretutindeni unde se cerea știință.

În același an fundă Biblioteca „Știința pentru Toți” la Câmpina, în care au apărut 12 volume.

Nenorocirile însă îl loviau mereu și sărăcia era singura lui răsplată. Dragostea lui pentru Natură îi mai întreținea viața și-i însufla energie. Notițele asupra călătoriilor sale, însoțite de minunate des-

¹⁾ După moartea lui „Ziarul Științelor Populare” a intrat sub conducerea d-lui D. Dimiu, profesor secundar, având printre colaboratori pe d-nii prof. I. Simionescu, inginer Ștefănescu Radu, Prof. Nichifor ș. a.

crieri ale naturii și observațiunii asupra oamenilor ne arată cât de bine își da seama de frumusețea vieții și cum știa s'o prețuiască.

Veni războiul. Armatele germane invadară țara; Anestin rămase în București bolnav și fără nici un mijloc de trai. Pentru a putea trăi trebui să scrie cronici în diferite ziare de sub ocupație. La 20 Octombrie 1918 întemeiază revista „Știința Taturor” împreună cu nedespărțitul său prieten, D. CĂLUGĂREANU.

Două săptămâni după apariția primului număr în noaptea de 5 Noembrie muri fondatorul ei.

Înmormântarea avu loc în ziua de 7 Noembrie, într'o zi tristă și ploioasă. Părea că și Natura îl plângea pe sârmanul Anestin. Veniră numai câțiva prieteni și un lucrător tipograf, elev al Universității Populare.

* * *

Anestin a murit fără să fi văzut realizat nici unul din visurile sale. Scrierile sale sunt împrăștiate în nenumărate reviste și broșuri. Multe din articolele sale mai interesante vor fi desigur tipărite de admiratorii săi, deasemenea volumele în manuscris. Unele broșuri, cum sunt „Povestea Științei”, „Povestea Cerului” ș. a. ar trebui editate în zeci de mii de exemplare și răspândite în popor pentru a-i lumina calea și a-l adăpa la izvoarele științei.

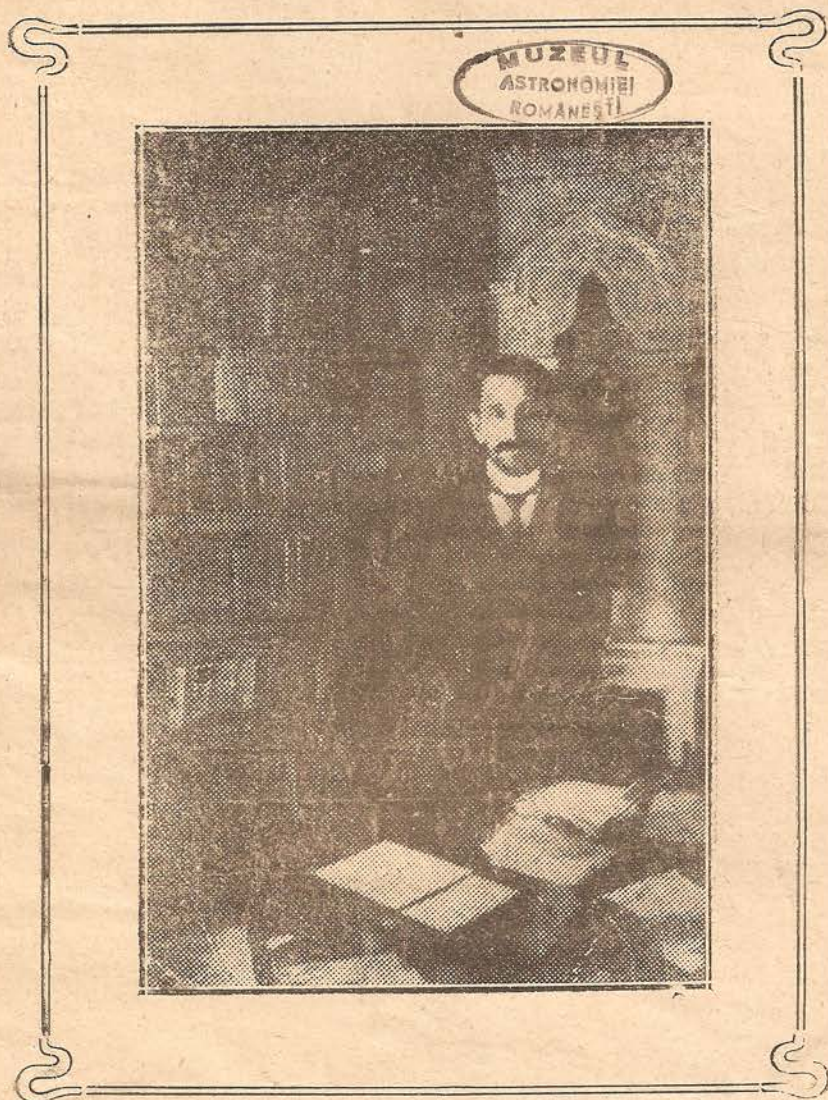
Numai prin popularizarea Științei se poate ridica un popor, căci știința transformă societățile omenesti, accelerând evoluția lor cu pași gigantici. Știința este și cel mai puternic factor moralizator. E drept ea a fost întrebuințată în ultimul timp mai mult pentru răul omenirii, pentru distrugerea civilizației. Totuși „Știința e creatoare”, cum observă ANESTIN, ea va constitui tezaurul de fericire al Omenirii, fiind scopul suprem.

APOSTOLUL ...

(„Și ei răstoarnă lumi cu puterea
lor omenească.”)

ACHAD HAAM

(„La întretărirea drumurilor”)

ANESTIN ȘI BIBLIOTECA LUI